

Dueñas, Los Angeles Philharmonic & Dudamel – *Simfonia del Nou Món* de Dvořák

Palau 100

Dimarts, 28 de maig de 2024 – 20 h

Sala de Concerts

Amb el suport de:

Compromís amb el medi ambient:

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
**ORFEO
CATALÀ**

**Ajuntament
de Barcelona**
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

MINISTERIO
DE CULTURA

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

Programa

Los Angeles Philharmonic

Gustavo Dudamel, director

María Dueñas, violí

I

John Williams (1932)

Olympic Fanfare and Theme

Gabriela Ortiz (1964)

Concert per a violí “Altar de Cuerda”

(obra encàrrec de LA Phil amb la generosa contribució de la Lenore S. and Bernard A. Greenberg Fund. Estrena a l'Estat espanyol)

Morisco chilango

Maya Déco

Canto abierto

II

Antonín Dvořák (1841-1904)

Simfonia núm. 9 en Mi menor, op. 95 “del Nou Món”

Adagio - Allegro molto

Largo

Scherzo: Molto Vivace - Poco sostenuto

Allegro con fuoco

La gira de LA Philharmonic és possible gràcies al generós suport de la *Michele and Dudley Rauch Tour Fund* i de la *Karl Loring Fund*.

Durada del concert:

Primera part, 40 minuts | Pausa de 20 minuts | Segona part, 45 minuts.

La durada del concert és aproximada.

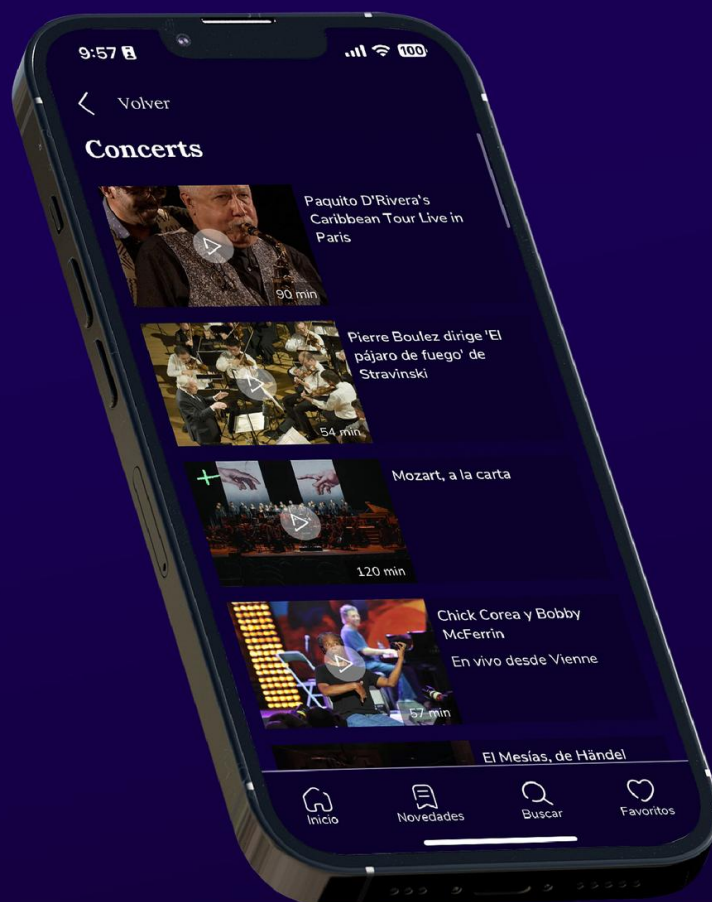
#simfònica #contemporània #músicauniversal #gransfigures
#gradajove

CaixaForum⁺

La cultura que t'espera

Connecta't a la plataforma gratuïta de cultura i ciència. Sèries, documentals, pòdcasts, concerts i molt més

Connecta't

caixaforumplus.org

Fundació "la Caixa"

Poema

Porta la seva veu un ocell del paradís,
alça el seu anhel la flor que esbalça,
creix a frec de llum l'ofrena del verb
a totes les meves branques.

I s'alzina el desig, la bellesa de la fam,
la refosa de la pell: l'elixir i l'espasme.

L'aiguaneix inexpressable.

El respir.

Per viure i morir.

Laia Llobera

Paradísia (2023)

Comentari

VINE, NOVETAT

Jo no he escoltat el *Concert per a violí* de Gabriela Ortiz. Així de clar..., perquè al capdavall és una estrena per aquestes nostres terres. Per descomptat, no resulta difícil d'intuir-ne coses, o sigui que posem-nos-hi...

Si hom cerca a YouTube, només hi trobarem (a hores d'ara) els aplaudiments finals a María Dueñas, Dudamel i Los Angeles Philharmonic en acabar l'estrena a Nova York. Se senten, són emotius i generosos, i això ens fa suposar que el públic en va quedar satisfet. Si continuem buscant, trobarem diverses entrevistes a una compositora realment apassionada pel ritme. *“És molt important a la meua música... ho concebo en termes de «pols»... i penso que a Europa es concep, de vegades, en termes de «durada»...”*.

Immediatament Gabriela comença a fer petar els dits, a moure's a la cadira, a cantar *“tac, pum, pac, tac... cum, pac, tac”* i aleshores ens diu, amb un somriure trapella: *“Ho he de sentir”* i fa anar les mans com si estigués posseïda per aquest batec o pols que ens intenta comunicar.

Amb això ja podríem estar preparats per al concert. El nostre espai d'experiències musicals converteix les paraules “ritme” i “pols” en les claus i, així, el nostre horitzó d'expectatives s'hi adreça. Encara més, Gabriela també ha esmentat Stravinsky; a més, sabem que és mexicana i ens venen al magí tant el *danzón* com Carlos Chávez, Silvestre Revueltas, les seves obres rítmiques, les melodies autòctones, els instruments indígenes i altres timbres i sonoritats.

Si continuem navegant trobarem –al web de Boosey & Hawkes– que aquell *Concert per a violí* és alguna cosa més: és un *Altar de Cuerda*. Els seus moviments: “Morisco chilango” sembla que parla d’Andalusia i la Ciutat de Mèxic. El “Canto abierto” “*fa referència a les capelles obertes construïdes a les esglésies mexicanes del segle XVI per acollir-hi les comunitats indígenes*”. Per últim, el tercer moviment es titula “Maya déco” i aquí no tenim més remei que fusionar Tamara de Lempicka amb Rivera i Frida Kahlo... Si ens hi endinsem encara més, en podem aconseguir la partitura i l’orquestració: cordes, fustes, metalls i una percussió abundant en què podria semblar que no hi manca res! Vibràfon, pandereta, plateret suspès, cròtals, güiro, maraques, gong tibetà, conga, bongos i molts d’altres, etc. S’hi albira, doncs, una orgia rítmica que ens arribarà des del “nou món”...

No sé quant de “novetat” deu haver-hi en aquest món si es compara amb el que visità A. Dvořák l’any 1892. El que sí sabem és que el compositor va acceptar d’anar a Nova York per encarregar-se del recent fundat Conservatori Nacional de Música per guanyar vint-i-cinc vegades més que al Conservatori de Praga i treballant molt menys. Davant aitals expectatives li fou difícil de negar-s’hi i tan bon punt va poder va ajudar aquest “nou-ric” món a buscar el seu esperit musical nacional. La seva *Simfonia núm. 9, “des del Nou Món”*, és el testimoni d’algú que podria semblar que fa un homenatge o donar un exemple: conté suggeriments de melodies nord-americanes, siguin *spirituals* o melodies indígenes, però en cap cas transcripcions literals. Dvořák va ser prou discret per escriure només “*temes originals que incorporen les peculiaritats*” de la nova terra desenvolupant-los amb “*tots els recursos dels ritmes, harmonia i contrapunt moderns*”. Tanmateix, resulta fàcil copsar-hi també els girs lírics i dansables de la seva Bohèmia natal. Per últim, quedà demostrat que la nostàlgia va ser més forta i Dvořák va tornar a Europa –després de la seva tercera temporada–, creiem que curull d’experiència... i d’uns quants pistrincs.

Juntament amb Ortiz i Dvořák, escoltarem música de John Williams. D’ell, ja tenim força experiència pel que fa a l’ús hàbil dels leitmotiv, l’orquestra ampul·losa i les melodies generoses. El 1984 la seva música ja era cèlebre i el Comitè Olímpic va decidir d’encarregar-li la *Fanfara* per als Jocs Olímpics d’aleshores. Malgrat que Williams va reconèixer que no hi estava interessat ni tenia experiència en els esports, ens diu que va mirar d’assimilar l’esforç de “*l’esperit humà per posar-se a prova a si mateix*” a “*l’esforç simfònic*”. Aquesta fou l’expectativa a l’hora de compondre la seva peça.

El 1976 l'historiador Reinhart Koselleck va escriure l'assaig titulat “*Espai d'experiència*” i “*horitzó d'expectativa*”, dues categories històriques, frases que qui llegeix deu haver notat que ja hem escrit més amunt. I ens hi explica que qualsevol historiador es mou en dos plans: el seu coneixement prové d’“*una experiència saturada de realitat [...] possibilitats acomplertes o equivocades*” i, alhora, construeix expectatives quan és “*conduït per preguntes o per desigs, esperances i inquietuds*”. És a dir, o investiga el que ja ha estat dit o reconstrueix el que no ha estat dit, tot extraient-ho dels “*vestigis amb l'ajuda d'hipòtesis i mètodes*”. En la cosa personal, crec que tot això no queda gaire lluny del que significa escoltar una peça de música, sigui una estrena o una audició mil i una vegades escoltada: ens movem sempre entre experiències i expectatives, i amb aquesta parella bastim els nostres judicis estètics.

Demanam-nos, doncs: a què s'assembla el *Concert per a violí* de Gabriela Ortiz? ¿Em sonarà estrany? ¿Em farà recordar alguna cosa que jo ja hagi escoltat tipus Stravinsky, Bartók, però mesclat en una coctelera amb *danzones* o mambos de Pérez Prado? ¿N'entendré res o només escoltaré amb els sentits? ¿Podré fer associacions sonores curioses? ¿Senzillament gaudiré de la gràcia de María Dueñas al costat de Dudamel? ¿Percebré tots els instruments de percussió que s'hi utilitzaran? ¿M'adonaré del pols, ritmes i mètrica de compassos que n'esmenta l'autora? ¿Estarà en to major o menor, o en cap dels dos? Què diré als meus amics quan surti del concert? I si parlem de Dvořák, ¿serà aquesta *Nou Món* tan emocionant com aquella que em va enlluernar la primera vegada? ¿Aconseguiré reconèixer el corn anglès per poder gaudir millor de la melodia del “Largo”? ¿Distingiré entre continguts amerindi, afroamericà i bohemí? ¿Entendré per què Brahms donava suport incondicional a Dvořák? ¿Aquesta *Novena Simfonia* m'animarà a repassar-ne la *Sisena*, *Setena* o *Vuitena*? I seguim... ¿Aquesta *Fanfara* –que ara ja no recordo...– serà una versió semblant a la música d'*Indiana Jones* o *Star Wars* o em ressonarà una mica com a *Violinista a la teulada*? ¿Aquestes preguntes poden ser molt barates? ¿No fora millor escoltar sense prejudicis i deixar en suspens qualsevol pèndol crític?

Palau de la Música Catalana Palau 100

Filharmonica de Viena & Gatti / Connolly,
Anima Aeterna Brugge & Heras-Casado /
Kozhukhin, Filharmonica de Luxemburg
& Gimeno / Bezuidenhout, Orchestre des
Champs Élysées, Collegium Vocale Gent
& Herreweghe / Dueñas, Philharmonia
Orchestra & Alsop / Royal Concertgebouw
& Mäkelä / Ensemble I Gemelli & González
Toro / Balthasar Neumann & Hengelbrock
/ musicAeterna & Currentzis / Pires,
Bezuidenhout, English Baroque Soloists &
Gardiner / Bell, Orchestra dell'Accademia
Nazionale di Santa Cecilia & Harding /
Orquestra Simfònica de la Ràdio Sueca,
Orfeó Català & Harding

Temporada 2024–2025

Ja a la venda els abonaments de cicles
i abonaments a la carta a partir de 4 concerts.

Biografies

María Dueñas, violí

© Felix Broede

La violinista espanyola María Dueñas captiva el públic amb la impressionant varietat de colors que treu de l'instrument. La seva habilitat tècnica, maduresa artística i atreviment en les interpretacions li han valgut nombroses lloances, han captivat jurats de concursos i li han comportat invitacions per col·laborar amb moltes de les principals orquestres i directors del món.

Nascuda a Granada (2002), es va enamorar de la música clàssica a través dels enregistraments que els seus pares escoltaven constantment a casa i dels concerts als quals assistia a la seva ciutat natal.

Va començar a tocar el violí als sis anys i un any després es va matricular al Conservatori de Música de Granada. El 2014 va guanyar una beca de Juventudes Musicales de Madrid per anar a l'estranger, així com el Wardwell Stipend de la Fundació Humboldt i, en un primer moment, es va traslladar a Dresden per estudiar a l'Acadèmia de Música Carl Maria von Weber. Allà aviat va ser descoberta pel director d'orquestra Marek Janowski, per invitació del qual va debutar posteriorment amb la San Francisco Symphony Orchestra. Des del 2016 estudia amb el reconegut professor de violí Boris Kuschmir a la Universitat de Música i Arts de Viena.

El «Frankfurter Allgemeine Zeitung» ha aclamat la “*llibertat i joiosa individualitat*” de la seva interpretació, mentre que «The Strad» va descriure la seva condició de jove talent com “*aparentment imparable*”, després d’haver guanyat una sèrie de concursos internacionals de violí. Entre aquests destaca el Concurs de Violí Menuhin 2021, en què no només va guanyar el primer premi i el del públic, sinó també un gran nombre de seguidors per internet arreu del món. Els seus assoliments en concursos van començar al Zhuhai International Mozart Competition l’any 2017 i el Concurs Internacional de Violí Vladimir Spivakov el 2018. A més del seu èxit al Concurs Menuhin, el 2021 va guanyar el primer premi al Getting to Carnegie Competition, el Gran Premi al Concurs Internacional de Violí Viktor Tretyakov, i el premi al desenvolupament de la seva carrera al Rheingau Music Festival. També va ser nomenada New Generation Artist 2021-23 per la BBC Radio3. L’abril del 2023 va ser guardonada amb el prestigiós Premi Princesa de Girona de les Arts i les Lletres.

El 2022 va signar un contracte en exclusiva amb Deutsche Grammophon. El seu espectacular disc de debut, titulat *Beethoven and beyond*, gravat en directe al Musikverein de Viena amb la Wiener Symphoniker i Manfred Honeck, es va publicar el maig del 2023. Aquest disc inclou el *Concert per a violí* de Beethoven, per al qual ha compost les seves pròpies cadències. També inclou cinc peces per a violí i orquestra de Kreisler, Saint-Saëns, Spohr, Wieniawski i Ysaÿe, i les cadències escrites pels mateixos compositors per al primer moviment del *Concert* de Beethoven.

Aquesta artista multifacètica es va aficionar a compondre després de començar a escriure cadències per als *Concerts de violí* de Mozart. Una peça per a piano solista, *Farewell*, va ser guardonada amb un premi al Concurs Von fremden Ländern und Menschen 2016 per a joves compositors. Enregistrat per Evgeny Sinaiski, també s’edità com a vídeo. La seva composició més recent, *Homage 1770*, per a violí solista, es va publicar l’estiu passat.

Molt compromesa amb la música de cambra, María Dueñas ha actuat amb el baríton Matthias Goerne i el pianista Itamar Golan, entre altres artistes. També ha estrenat diverses obres escrites per a ella i dedicades pel desaparegut compositor català Jordi Cervelló, com ara *Milstein caprice*.

Igualment, ha actuat amb moltes de les principals orquestres del món, incloent-hi la Pittsburgh Symphony Orchestra, Philadelphia Orchestra, San Francisco Symphony, Dresdner Philharmonie, Oslo Philharmonic, Staatskapelle de Berlín, NDR Elbphilharmonie Orchester i BBC Symphony Orchestra, sota la batuta dels directors Manfred Honeck, Herbert Blomstedt, Marek Janowski, Yannick Nézet-Séguin, Gustavo Gimeno, Michael Sanderling, Alain Altinoglu i Alan Gilbert. Al Festival Évian 2023 va tocar amb Renaud Capuçon.

María Dueñas manté una estreta relació amb Los Angeles Philharmonic i Gustavo Dudamel. Després del seu debut al Hollywood Bowl l'any 2021, van tornar a unir forces l'any següent per a l'estrena mundial del *Concert de violí, "Altar de Cuerda"* de Gabriela Ortiz, dedicat a ella mateixa, que va causar gran sensació internacional i va anar seguit d'actuacions al Carnegie Hall, a Boston i al Festival Cervantino de Mèxic. El 2024 té previstos altres concerts a Los Angeles i actuacions en gira a Barcelona, París i Londres.

Els esdeveniments destacats de la temporada 2023-24 també inclouen una gira amb la Kammerphilharmonie de Bremen amb Paavo Järvi, concerts amb la Dresdner Philharmonie i Kent Nagano, i els debuts amb l'Orquestra Simfònica de la Ràdio Sueca, dirigida per Daniel Harding, Münchner Philharmoniker novament amb Manfred Honeck, Accademia di Santa Cecilia de Roma, Orchestre Philharmonique de Radio France dirigida per Mikko Franck, i la Bamberger Symphoniker amb Christoph Eschenbach.

María Dueñas toca un violí de Nicolò Gagliano de 1724, en préstec de la German Musical Instrument Fund, administrat per la Deutsche Stiftung Musikleben, i l'Stradivari Camposelice del 1710, en generós préstec de la Nippon Music Foundation.

Los Angeles Philharmonic

Sota el vibrant lideratge del director musical i artístic Gustavo Dudamel, Los Angeles Philharmonic (LA Phil) presenta una inspiradora varietat de música mitjançant un compromís amb obres fundacionals i exploracions aventureres. Tant a casa com a l'estranger, LA Phil –reconeguda com una de les orquestres més destacades del món– proposa la seva programació innovadora i diversa, a l'escenari i per a la comunitat, que reflecteix la passió artística de l'orquestra i demostra la seva visió. La temporada 2023-24 és la número 105 de l'orquestra.

Gairebé 300 concerts són interpretats per LA Phil o presentats als seus tres escenaris emblemàtics: el Walt Disney Concert Hall (dissenyat per Frank Gehry), The Ford i el famós Hollywood Bowl. Durant la temporada d'hivern al Walt Disney Concert Hall, s'ofereixen aproximadament 165 actuacions, LA Phil crea festivals, residències d'artistes i altres programes temàtics, concebuts per millorar l'experiència del públic amb la música orquestral. Des del 1922, la seva seu d'estiu és el famós Hollywood Bowl. D'altra banda, situat en un parc de 32 hectàrees i sota la direcció de LA Phil des del desembre del 2019, The Ford presenta una temporada estival eclèctica de música, dansa, cinema i esdeveniments familiars que reflecteixen les comunitats que formen Los Angeles.

La implicació de l'orquestra amb Los Angeles s'estén molt més enllà de les seves sales de concerts. Entre les seves influents i polifacètiques iniciatives d'aprenentatge hi ha la Youth Orchestra de Los Angeles (YOLA), mitjançant la qual, inspirada en la formació pròpia de Gustavo Dudamel quan era jove, LA Phil i els seus socis comunitaris proporcionen instruments gratuïts, formació intensiva de música i suport acadèmic a més de 1.700 joves músics, tot capacitant-los per convertir-se en ciutadans vitals, líders i agents de canvi. La tardor del 2021 la YOLA va obrir la seva pròpia seu permanent: el Centre YOLA Judith i Thomas L. Beckmen a Inglewood, dissenyat per l'arquitecte Frank Gehry.

L'orquestra també ofereix gires, nacionals i internacionals, que inclouen regularment visites a Nova York, Londres (on és el soci internacional d'orquestra del Barbican Centre), París i Tòquio. Amb motiu del seu centenari, l'orquestra va visitar Seül, Tòquio, Ciutat de Mèxic, Londres, Boston i Nova York. La primera gira de LA Phil va ser l'any 1921, i l'orquestra ha realitzat gires anuals des de la temporada 1969-70.

LA Phil ha publicat una sèrie d'enregistraments aclamats per la crítica, que inclouen estrenes mundials de la música de John Adams i Louis Andriessen, juntament amb enregistraments premiats als Grammy amb música de Johannes Brahms, Charles Ives, Andrew Norman i Thomas Adès, incloent-hi un Grammy a la millor actuació orquestral del 2024 per *Dante* d'Adès.

Los Angeles Philharmonic va ser fundada el 1919 per William Andrews Clark, Jr., un músic aficionat amb molts recursos econòmics. Walter Henry Rothwell es va convertir en el seu primer director musical fins al 1927; des de llavors han exercit aquest càrrec deu directors de renom: Georg Schnéevoigt (1927-1929), Artur Rodziński (1929-1933), Otto Klemperer (1933-1939), Alfred Wallenstein (1943-1956), Eduard van Beinum (1956-1959), Zubin Mehta (1962-1978), Carlo Maria Giulini (1978-1984), André Previn (1985-1989), Esa-Pekka Salonen (1992-2009) i Gustavo Dudamel (des del 2009).

“Està tan per davant d'altres orquestres nord-americanes, que competeix principalment amb els seus propis èxits passats” («The New Yorker»)

Gustavo Dudamel, director

© Danny Clinch

Director musical i artístic, *Walt and Lilly Disney Chair*

Gustavo Dudamel treballa des de la creença que la música té el poder de transformar vides, servir d'inspiració i de canviar el món. A través de la seva presència dinàmica al podi i una defensa incansable de l'educació artística, ha introduït la música clàssica a nous públics de tot el món i ha ajudat a proporcionar accés a les arts a infinitat de persones en comunitats amb pocs recursos.

Actualment Dudamel exerceix com a director musical i artístic de l'orquestra Los Angeles Philharmonic i director musical de l'Orquesta Sinfónica Simón Bolívar, i el 2026 esdevindrà director musical i artístic de la New York Philharmonic, tot continuant amb un llegat que inclou Gustav Mahler, Arturo Toscanini i Leonard Bernstein.

Dudamel és un dels pocs músics clàssics que s'han convertit en un fenomen de la cultura pop. Els seus programes cinematogràfics inclouen l'adaptació de Steven Spielberg de *West Side story*, *Star Wars: el despertar de la força* i *Els Simpson*, i va dirigir LA Phil amb Billie Eilish a la pel·lícula del concert *Happier than ever: a love letter to Los Angeles*. Ha actuat al programa durant el descans de la Super Bowl, als Academy Awards i al concert del Premi Nobel, i ha treballat amb les superestrelles internacionals Christina Aguilera, Ricky Martin, Tyler the Creator, Coldplay i d'altres. La seva extensa discografia inclou seixanta-set àlbums i cinc premis Grammy.

Inspirat en la seva experiència transformadora com a jove en el programa immersiu de formació musical El Sistema de Veneçuela, el 2012 va crear la Fundació Dudamel, que copresideix amb la seva dona, l'actriu i directora María Valverde, amb l'objectiu "*d'ampliar l'accés a la música i les arts entre els joves proporcionant eines i oportunitats per donar forma als seus futurs creatius*". El juliol i agost del 2022 la Fundació Dudamel va portar la seva iniciativa Encuentros al Hollywood Bowl com a part de la temporada del centenari, en un programa intensiu de dues setmanes de lideratge global i formació orquestral per a joves músics d'arreu del món que va culminar amb un concert al Hollywood Bowl i una gira amb l'Orquesta del Encuentro al llegendari Teatre Grec de Berkeley, Califòrnia.

"Un estrany encreuament entre artista clàssic i celebritat de la cultura pop" («The New York Times»)

Formació

Los Angeles Philharmonic Orchestra

Gustavo Dudamel, Director artistic i musical

Walt and Lilly Disney Chair

Zubin Mehta, Director Emeritus

Esa-Pekka Salonen, Director Laureate

Rodolfo Barráez, Director assistant

Ann Ronus Chair

John Adams

John and Samantha Williams Creative Chair

Herbie Hancock, Creative Chair for Jazz

Violins 1rs

Martin Chalifour, concertino principal

Marjorie Connell Wilson Chair

Nathan Cole, concertino associat primer

Ernest Fleischmann Chair

Bing Wang, concertino associat

Barbara and Jay Rasulo Chair

Akiko Tarumoto, concertino assistant

Philharmonic Affiliates Chair

Rebecca Reale

Deanie and Jay Stein Chair

Rochelle Abramson

Camille Avellano

Margaret and Jerrold L. Eberhardt Chair

Minyoung Chang

I. H. Albert Sutnick Chair

Tianyun Jia

Jordan Koransky

Ashley Park

Stacy Wetzel

Justin Woo

Violins 2ns

NN, solista

Dorothy Rossel Lay Chair

Mark Kashper, solista associat

Kristine Whitson

Johnny Lee

Dale Breidenthal

Mark Houston Dalzell and James Dao-Dalzell Chair for Artistic Service to the
Community

Ingrid Chun

Jin-Shan Dai

Chao-Hua Jin

Jung Eun Kang

Nickolai Kurganov

Varty Manouelian

Michelle Tseng

Suli Xue

Ayrton Pisco★

Nebyu Samuel★

Violes

Teng Li, solista

John Connell Chair

Ben Ullery, solista associat

Jenni Seo, assistent principal

Dana Lawson

Richard Elegino

John Hayhurst

Ingrid Hutman

Michael Larco

Hui Liu

Meredith Snow

Leticia Oaks Strong

Minor L. Wetzel

Jarrett Threadgill★

Nancy and Leslie Abell LA Phil Resident Fellow Chair

Violonceli

Robert deMaine, solista

Bram and Elaine Goldsmith Chair

Ben Hong, solista associat

Sadie and Norman Lee Chair

Dahae Kim, assistent principal

Jonathan Karoly

David Garrett

Barry Gold

Jason Lippmann

Gloria Lum

Linda and Maynard Brittan Chair

Serge Oskotsky

Brent Samuel+

Ismael Guerrero★

Contrabaixos

Christopher Hanulik, solista

Diane Disney Miller and Ron Miller Chair

Kaelan Decman, solista associat

Oscar M. Meza, assistent principal

David Allen Moore

Ted Botsford

Jack Cousin

Jory Herman

Brian Johnson

Peter Rofé

Nicholas Arredondo★

Flautes

Denis Bouriakov, solista

Virginia and Henry Mancini Chair

Catherine Ransom Karoly, solista associat

Mr. and Mrs. H. Russell Smith Chair

Elise Shope Henry

Mari L. Danihel Chair

Sarah Jackson, flautí

Oboès

Marc Lachat, solista

Carol Colburn Grigor Chair

Marion Arthur Kuszyk, solista associat

Anne Marie Gabriele

Carolyn Hove, corn anglès

Clarinets

Boris Allakhverdyan, solista

Michele and Dudley Rauch Chair

Burt Hara, solista associat

Andrew Lowy, requint

Taylor Eiffert, clarinet baix

Fagots

Whitney Crockett, solista

Shawn Mouser, solista associat

Ann Ronus Chair

Michele Grego+

Evan Kuhlmann, contrafagot

Trompes

Andrew Bain, solista

John Cecil Bessell Chair

David Cooper, solista associat

Gregory Roosa

Alan Scott Klee Chair

Amy Jo Rhine

Loring Charitable Trust Chair

Elyse Lauzon

Reese and Doris Gothie Chair

Ethan Bearman, Assistant

Bud and Barbara Hellman Chair

Elizabeth Linares Montero★

Trompetes

Thomas Hooten, solista

M. David and Diane Paul Chair

James Wilt, solista associat

Nancy and Donald de Brier Chair

Christopher Still

Ronald and Valerie Sugar Chair

Jeffrey Strong

Trombons

David Rejano Cantero, solista

Koni and Geoff Rich Chair

James Miller, solista associat

Judith and Thomas L. Beckmen Chair

Paul Radke

John Lofton, trombó baix

Miller and Goff Family Chair

Tuba

Mason Soria

Timbales

Joseph Pereira, solista

Cecilia and Dudley Rauch Chair

David Riccobono, solista associat

Percussió

Matthew Howard, solista

James Babor

Perry Dreiman

David Riccobono

Teclats

Joanne Pearce Martin

Katharine Bixby Hotchkis Chair

Arpa

Emmanuel Ceysson, solista

Ann Ronus Chair

Arxivers d'orquestra

Stephen Biagini

Benjamin Picard

KT Somero

CONDUCTING FELLOWS

Carlos Ágreda

Ross Jamie Collins

Michelle Di Russo

Anna Handler

*Judith and Thomas L. Beckmen LA Phil Resident Fellow

+ en any sabàtic

La secció de cordes de Los Angeles Philharmonic utilitza un ordre de cadires rotatiu de manera sistemàtica. Els músics son llistats alfabèticament i canvien la distribució periòdicament.

Els integrants de Los Angeles Philharmonic estan representats per *Professional Musicians Local 47, AFM*.

També et pot interessar...

Palau Piano

Dijous, 03.06.2024 – 20 h

Sala de Concerts

–Barber, Xostakóvitx i Chopin

Yuja Wang, piano

Samuel Barber:

Sonata per a piano en Mi bemoll menor, op. 26

Dmitri Xostakóvitx:

Preludi op. 34 núm. 12, en Sol sostingut menor

Preludi op. 34 núm. 10, en Do sostingut menor

Preludi i fuga op. 87 núm. 8, en Fa sostingut menor

Preludi i fuga op. 87 núm. 15, en Re bemoll major

Preludi op. 34 núm. 24, en Re menor

Preludi op. 34 núm. 5, en Re major

Preludi op. 34 núm. 16, en Si bemoll menor

Frédéric Chopin:

Balada Op. 23 núm. 1, en Sol menor

Balada Op. 38 núm. 2, en Fa major

Balada Op. 47 núm. 3, en La bemoll major

Balada Op. 52 núm. 4 en Fa menor

*programa subejcte a possibles canvis

Preus: de 30 a 60 euros

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Calaf Grup – Cardoner Grup – CECOT – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Deloitte – Eurofirms Group – FC Barcelona – Fundació Abertis – Fundació Antiques Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – Laboratorio Reig Jofre – La Fageda – Nexo – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Veolia Serveis Catalunya S.A.U. – Salvador Viñas Amat

Benefactors Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Mariona Carulla Font – Josep Colomer Maronas – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarissas – Jordi Gual i Solé – María José Lavin Guitart – Ramón Poch Segura – M^a. del Carmen Pous Guardia – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – Joaquim Uriach Torello

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

